

niemand bij een dansopleiding terecht.

Je schrijft in je boek dat inclusiedans nieuwe artistiek mogelijkheden oplevert.

'Hiphopdanser Redo bijvoorbeeld is extreem lenig in zijn benen. Ik zag laatst een foto waarin zijn been boven zijn hoofd uit kwam, dat kan bij de meeste lichamen anatomisch niet. Het levert wel een wow-effect op, waar je naar blijft kijken.

Er is sowieso een andere coördinatie. Een rolstoeldanser maakt bijvoorbeeld circulaire bewegingen. En mensen met een verstandelijke beperking komen vaak met heel onverwachte ideeën die we dan op de dansvloer uitproberen. De bewegingen zijn vaak ook minder voorspelbaar dan bij dansers die allemaal dezelfde opleiding hebben gedaan.'

Hoe ben je er zelf mee in aanraking gekomen?

'In 2012 ging ik in Guildford Dance Cultures studeren. De meeste lessen waren in Londen, maar die waren te duur. De enige die ik kon betalen, waren die van de Stopgap Dance Company op de universiteit. Ik was eerst wat verbaasd, want bijna iedereen had wel iets. Dat had ik nog nooit gezien in Nederland. Maar het voelde meteen erg goed. Mijn nieuwsgierigheid eenmaal gewekt, heb ik ze gevraagd of ik als stagiaire met het gezelschap mee mocht trainen. En zo is het verder gerold...'

Ontdekkingsreis

Vanaf het moment dat **Maurits van Geel** in 2011 het Internationaal Danstheater (IDT) verliet als artistiek directeur, staat zijn telefoon niet stil en geeft hij als volksdansdocent gastlessen in Australië, Nieuw Zeeland, Taiwan, Singapore, Hong Kong, Canada, Amerika en veel landen in Europa.

tekst Joost Groeneboer

Maar ook daarvoor reisde Van Geel al naar alle uithoeken van de wereld, op zoek naar informatie over de traditionele dansen en bijbehorende kostuums en gebruiken die hij voor zijn voorstellingen wilde gebruiken. Over dit soort reizen en voorstellingen heeft het IDT in het verleden enkele prachtige video's uitgegeven, zoals *Reizigers van Rajasthan*. En nu zijn daar dan Van Geels lang beloofde reisbelevissen, geschreven in dagboekvorm. Een heel leesbaar, persoonlijk en humoristisch boekje.

De researchreizen van Maurits van Geel begonnen eind jaren '80 met een reis van negen weken naar China voor de voorstelling *Dansend langs de Zijderoute*. Het is ook het startpunt van deze bundel. Dat zijn reizen niet altijd over rozen gingen, blijkt uit het eerste verhaal: 'Mijn volgende bezoek is aan het Cultuurinstituut van Urumqi (in de Chinese provincie Xinjiang - JG), waar ik dansles zal krijgen van Mevr. Lativa Korpan, die gespecialiseerd is in de dansen van de Uyguren. Het verzoek om het geleerde materiaal vast te leggen op video stuit op wat tegenstand,

omdat filmen niet toegestaan zou zijn. 'Maar ik kom via het Ministerie van Minderheden', blijkt het toverwoord en omdat ook de samenwerking verder plezierig is verlopen nodig ik de driekoppige staf van het Cultuurinstituut uit voor het diner.'

Zo creatief als Maurits van Geel was bij het overwinnen van obstakels, zo innovatief waren de voorstellingen die hij maakte. Door middel van een verhaallijn verbond hij de verschillende volksdanses en culturen aan elkaar. Dat maakte zijn voorstellingen ook uit educatief oogpunt zeer de moeite waard.

Ik spreek dans is een ontdekkingsreis. Het boek van Maurits van Geel, die vorig jaar nog benoemd is tot ridder in de Orde van Oranje Nassau, is dan ook niet alleen interessant voor volksdansliefhebbers, maar voor iedereen die van reizen en andere culturen houdt.

MAURITS VAN GEEL
IK SPREEK DANS - Reisverhalen van een onderzoeker

UITGAVE Maurits van Geel en Ga creatief, Meppel 2017
ISBN 9789491524233

Of stuur een email naar mjvgeel@xs4all.nl